

paraules del Bisbe

UN CAMÍ D'ALLIBERAMENT

† Francesc, Bisbe de Menorca

Benvolguts diocesans:

La Quaresma és un camí que emprenem tant individualment com comunitàriament a imitació del poble d'Israel, que va travessar el desert per arribar a la terra promesa, passant de l'esclavitud a la llibertat. Realitzem aquest camí seguint els passos de Jesús, el nostre mestre i model, que ens ensenya a ser lliures per a servir a Déu. Segons l'Evangeli de Sant Marc, Jesús va ser portat per l'Esperit al desert, d'on va sortir enfortit per emprendre la seva missió (Mc I, 12-15). També nosaltres volem endinsar-nos al desert quaresmal per tal d'aprendre a viure amb més fidelitat a l'Evangeli i arribar renovats a la Pasqua. Cada any Déu ens concedeix l'oportunitat de celebrar "els misteris que ens van donar nova vida" i d'aquesta manera "arribar a ser amb plenitud fills de Déu" (prefaci I).

La llibertat i salvació que ens ha arribat per mitjà de Jesucrist es pot contemplar com una cosa ja realitzada, però també com una cosa que s'està realitzant i com una cosa que esperem. Per la mort i resurrecció de Crist, hem estat salvats i alliberats. L'amor de Déu, manifestat amb rotunditat en la creu de Crist, ens allibera de l'esclavitud del pecat i del poder de la mort.

D'aquest alliberament participem pel nostre baptisme doncs hem estat sepultats amb Crist per viure amb ell una vida nova (cf. Rm 6, 4).

Però la nostra llibertat també es realitza en el present. La salvació que hem rebut, segueix actuant en nosaltres. L'amor del Pare va transformant la nostra vida i, amb la força de l'Esperit, la nostra vida es va configurant amb Crist. El baptisme no va ser només una cosa que vam rebre en el

passat, sinó que ens segueix salvant. Creure ens segueix donant la llibertat.

Finalment, la salvació és també una cosa que esperem, perquè, com diu Sant Pau, hem estat salvats "en esperança" (Rm 8, 24). L'amor que el Pare ens ha manifestat en la creu de Crist ens dona la seguretat que aquesta salvació serà consumada un dia. Esperem gaudir un dia de Déu amb tot el nostre ser i viure en comunió plena amb tots els éssers.

D'aquesta salvació realitzada per Crist participa tota la creació. Jesús no és només el Salvador de les nostres ànimes, ni tan sols el Salvador de tots els homes, sinó que és Salvador del món, redemptor de tota la creació. Aquest aspecte còsmic de la redempció és accentuat pel Papa Francesc en el seu Missatge per a la Quaresma d'aquest any on recorda aquest text de Sant Pau: "La creació, expectant, està esperant la plena manifestació dels fills de Déu" (Rm 8, 19). També les criatures estan esperant la salvació. El món sencer desitja la seva consumació, arribar a ser el "nou cel i la terra nova" anunciats en l'Apocalipsi (cf. Ap 21, 1-8).

Nosaltres podem cooperar amb aquesta salvació, que procedeix sempre de Déu.

Recorda el Papa que "si l'home viu com a fill de Déu, si viu com a persona redimida, que es deixa portar per l'Esperit Sant (cf. Rm 8,14)", coopera amb la redempció. D'aquesta salvació no només ens beneficiem nosaltres, sinó també tota la creació. Si apartem de nosaltres la lògica egoista, que condueix a buscar-nos només a nosaltres mateixos, podrem ajudar també a totes les criatures a arribar a la plena llibertat.

l'entrevista a...
CORRETJA GENESTAR
MESQUIDA

El concert solidari Sons d'Àfrica, organitzat pel Secretariat Diocesà de Missions fou tot un èxit l'any passat. Enguany la directora de cor Corretja Genestar Mesquida, impulsora del projecte, torna a preparar el cor de l'Escolania, el cor Cadenza i el cor d'homes per a repetir l'experiència al Teatre Principal de Maó el pròxim 30 de març.

-Què caracteritza aquest concert?

Només el nom ja el fa diferent, perquè és tot música africana. Cançons que, m'agrada dir, són genuïnes perquè no estan molt edulcorades, són molt autèntiques i açò ja el fa especial. Els assistents se n'aniran vibrants. Perquè a part també tenim la col·laboració de la batucada, que ja carrega les piles just començar, ve un sector de gent voluntària que fa percussions amb instruments africans, un pianista, i comptam amb tota classe de veus. Hi ha des de fillets de 7 anys fins a persones de 70. Un burri-burri de tal de tot.

-Quin repertori han preparat?

Serà el mateix concert, idèntic, però potser tindrem una mica més d'experiència perquè el de Ciutadella va ser un dit i fet.

-Com va sorgir aquesta iniciativa, aquest dit i fet?

Sempre m'ha agradat pensar que la música ha de servir per a alguna cosa més que passar l'estona cantant, que pot anar més enllà. Aquesta reflexió em va dur a la reflexió que havíem de fer quelcom per col·laborar per gent que es desvia pels altres. Nosaltres estem tan bé aquí que a vegades no ens adonam del que hi ha més enllà i crec que la música és una manera molt sana i molt polida de ser una mica missioners en la nostra terra. No vull emprar la paraula ajudar, sinó una col·laboració, un cop de mà perquè la gent menorquina que són a terres foranes i es desvien perquè els altres puguin tenir una vida més digna. Per tant la idea ve d'aquesta idea que la música arribi a tenir un valor més, de poder arribar als altres a través de la música.

-I posat en pràctica, tant a nivell més anímic, com pràctic, perquè els beneficis van pels missioners.

Sí, al 100 per cent i de mà en mà, sense intermediaris pel mig. Que és el que em va fer decidir per cercar el Secretariat de Missions. Els doblers es destinaran segurament a en Xec Marqués, en Joaquim Salord i na Sion Bosch, com l'any passat. I jo crec que val molt la pena, perquè per exemple en Xec, que enguany està a Senegal, l'any passat ajudava als joves a trobar una sortida amb oficis; en Joaquim està a un punt de la frontera d'Almeria, per ajudar a persones que estan en l'impàs de voler creuar cap a Espanya però que en un moment determinat passen les mil peripècies fins que no ho aconsegueixen, si ho fan. I na Sion està amb els petitons, que sempre els hem de cuidar perquè són el futur de la Humanitat.

-Han pensat estendre aquest tipus de concerts a més sons del món?

Per ara païm aquest perquè duu molta feina i molt d'esforç per tots els que col·laboram. Que, per cert, a part de tots els grups, ve també en Víctor Uwagba, un jove africà, que resideix a Mallorca. És el fil conductor de tot el concert, no he pensat a xerrar d'ell i és la cirereta del pastís, el que ho anima tot.

Diumenge I de Quaresma

Lectura del llibre del Deuteronomi

26, 4-10

Moisés digué al poble: "El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on dus les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: "El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombrós. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vàrem cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb sa mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he duit aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat." Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.

Salm Responsorial 90

R: **Estigueu devora mi en els perills, Senyor.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

10, 8-13

¿Què diu l'Escriptura, germans? "Tens la paraula molt prop de tu; la tens als llavis i al cor." Aquesta "paraula" és la fe que proclamam: si amb els "llavis" reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de "cor" que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justs la portam al cor, i la

professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l'Escriptura: "Cap dels qui creuen en ell, no serà defraudat." Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invoquen, perquè "tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat."

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

4, 1-13

En aquell temps Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable. Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: "Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa." Jesús li va respondre: "Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa." Després el diable se l'endugué amunt, li va mostrar en un instant tots els regnes de la terra i li digué: "Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests regnes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho don a qui jo vull; adora'm i tot serà teu." Jesús li respongué: "L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol." Després el conduí a Jerusalem, el deixà damunt la cornisa del temple i li digué: "Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Escriptura diu que "ha donat orde als seus àngels de guardar-te" i que "et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no travelin amb les pedres." Jesús li respongué: "Diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu." Acabades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribàs l'oportunitat.

Lectura del libro del Deuteronomio

26, 4-10

Moisés hablo al pueblo diciendo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias de todos los frutos y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tomarás la palabra y dirás ante el Señor, tu Dios: "Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí como emigrante, con pocas personas, pero allí se convirtió en un pueblo grande, fuerte y numeroso. Los egipcios nos maltrataron, nos oprimieron y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios de nuestros padres, y el Señor escuchó nuestros gritos, miró nuestra indefensión, nuestra angustia y nuestra opresión. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror; con signos y prodigios, y nos trajo a este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado." Los pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios».

Salmo responsorial 90

R: **Quédate conmigo, Señor, en la tribulación.**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos

10, 8-13

Hermanos: ¿Qué dice la Escritura? «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón». Se refiere a la palabra de la fe que anunciamos. Porque, si profesas con tus labios que Jesús es Señor, y crees con tu corazón que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Pues con el corazón se cree para alcanzar

la justicia, y con los labios se profesa para alcanzar la salvación. Pues dice la Escritura: «Nadie que cree en él quedará defraudado». En efecto, no hay distinción entre judío y griego; porque uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan, pues «todo el que invoque el nombre del Señor será salvo».

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

4, 1-13

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y el Espíritu lo fue llevando durante cuarenta días por el desierto, mientras era tentado por el diablo. En todos aquellos días estuvo sin comer, y al final, sintió hambre. Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di a esta piedra que se convierta en pan». Jesús le contestó: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre"». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me ha sido dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: "Ha dado ordenes a sus ángeles acerca de ti, para que te cuiden", y también: "Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con ninguna piedra"». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios"». Acabada toda tentación el demonio se marchó hasta otra ocasión.

evangeli i vida

"Comencem un camí de quaranta dies"

Vicent Llabrés

Quaresma, paraula que ve del llatí "quadragèsima" i significa "quaranta dies", designa tradicionalment el temps litúrgic que acabam de començar, temps de prova però també de la presència amorosa de Déu pel seu poble, que ens conduirà, seguint Jesucrist, fins a la Pasqua.

Quaranta és, en tota la Bíblia, la xifra simbòlica del temps de prova i de la revelació. Recordem, entre d'altres moments, els quaranta anys de l'èxode del poble jueu caminant pel desert, tal com Déu els hi havia comunicat: "els vostres fills portaran una vida de pastors nòmades pel desert durant quaranta anys" (Nm 14,34).

L'evangeli del primer diumenge de quaresma ens mostra com, després del seu baptisme, Jesús és "conduït per l'Esperit" al desert, i durant quaranta dies, posat a prova en tres ocasions pel dimoni. L'Esperit dona la força per afrontar les temptacions i qualsevol dificultat.

La primera temptació. "Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa". És la de servir-se de la Paraula de Déu en lloc de servir aquesta Paraula i de posar el seu destí totalment a les mans del Pare, és la d'actuar sense obeir el Pare. Fer la voluntat del Pare —ser home amb totes les conseqüències— és l'única cosa que pot identificar Jesús com a "Fill de Déu".

La segona temptació. "Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho don a qui jo vull; adora'm i tot serà teu". És la de deixar-se seduir pel poder, consisteix en adorar el poder amb l'adoració que tan sols Déu, com a únic Senyor del món, mereix.

La tercera temptació. "El àngels et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres". És la de desafiar a Déu a fer un miracle, perquè pugui escapar-se de les dificultats de la vida, dels sofriments, de la mort. És la que es produeix quan dubtem si Déu és o no és amb nosaltres.

la veu dels joves

Els joves i immigrants

Secretariat Diocesà de Joventut

Què podem dir dels nostres joves i els immigrants? Quants immigrants arriben avui dia a les nostres costes, per poder aconseguir una millor vida, educació, salut..., és ben cert que no feim més que llegir a la premsa, la gran multitud de gent que mor per poder aconseguir una vida millor.

Quants d'aquests immigrants passen per les nostres comunitats parroquials, per demanar ajuda, en aliments o bé un acolliment per part de la gent de la comunitat. Tal vegada ens podríem demanar si som prou acollidors dins la nostra parròquia o bé simplement deixam que passin de llarg.

Quantes famílies s'apropen per demanar consell amb els seus fills i nosaltres què feim?

Dins la nostra societat hi ha joves immigrants que han arribat d'altres països i els costa una mica poder-se integrar dins la nostra comunitat. Des de la parròquia hauríem d'intentar ser més acollidors, bé ho diu el Papa Francesc; "les nostres comunitats han d'ser de portes obertes", no hem de tancar la porta. Si a ells els costa molt la integració, imaginau a nosaltres com ens pot costar apropar-nos a ells.

Avui dia hauríem d'intentar ser persones acollidores, i que no ens fes vergonya apropar-nos a les famílies d'immigrants, que ens poden necessitar, tan sols per escoltar i poder donar consells, és el que necessiten en realitat. Jo us animo a que siguem una Església de portes obertes, cap aquests joves immigrants que a vegades es troben tots sols.

miscel·lània menorquina

Església de Sant Nicolau (V)

Florenci Sastre

També el gremi de picapedrers, fusters i traginers, que tenia la seva seu a l'església de Sant Antoni (avui Sant Josep) del carrer de Santa Clara tenia per costum celebrar la processó de Sant Josep fins a l'ermita de Sant Nicolau. El "llibre de monicions" de la Universitat diu: "A 12 de maig 1690 entregà al Sargento Major Barthomeu Triay set lliures y mitge polvora per selebrar la festa y processó de Sant Josep que anà en Sant Nicolau. consta de billet. 7 lliures 1/2 polvora".

Respecte a la mateixa processó aquest llibre diu: "A 13 de maig entregà mediant billet del Molt Illustre Señor Sargento major Don Ffrancesch Net Governador interino de esta isla, set lliures polvora al

Ajudant Juan Triay y ballo vuy dia present en la processó del Patriarca Sant Josep quant se aportara a Sant Nicolau consta de billet. diem 7 lliures polvora".

Des de molt antic els pescadors i mariners de Ciutadella, en una època en que la fosca nocturna era total, es guiaven per dues llums per poder entrar a port: una era la llum que il·luminava a la torre del convent de Santa Clara una imatge de la Mare de Déu del Toro i l'altre la que l'encarregat de Sant Nicolau encenia cada vespre. Entre una i altre es trobava el port. Ja vam veure que el 1568 una de les funcions del donat que es volia posar era encendre la "llantia" cada vespre. Aquest costum patí una interrupció i els mariners

s'adreçaren als obrers de Sant Nicolau, els quals el 23 de juliol de 1671 demanaren als Jurats que es tornàs a encendre. El Consell General fixà una taxa anual per les despeses d'aquesta llanterna: sobre una nau 2 reials castellans; sobre una sagetia 8 reials; sobre un bergantí 2 sous; si era de fora de Menorca 1 sou.

Pel "Llibre de monicions" de la Universitat sabem que s'havia fabricat nova la llanterna: 3 de desembre de 1686."A dit dia entregà mediant billet del senyor Governador un quintar de plom per via de emprestamo per las gafas dels belastres de la llanterna del castell de Sant Nicolau que se ha feta nova. consta de billet. dich 1 quintar plom".

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la
1ª Setmana:

Dg. 10, I de Quaresma: Dt 26, 4-10 / Sal 90 / Rm 10, 8-13 / Lc 4, 1-12.

DI. 11, Fèria: Lv 19, 1-2. 11-18 / Sal 18 / Mt 25, 31-46.

Dt. 12, Fèria: Is 55, 10-11 / Sal 33 / Mt 6, 7-15.

Dc. 13, VI aniversari de l'elecció del Papa Francesc I: Lectures facultatives pel "Comú dels pastores" (pel Papa) o bé: Jo 3, 1-10 / Sal 50 / Lc 11, 29-32.

Dj. 14, Fèria: Est 14, 1. 3-5. 12-14 / Sal 137 / Mt 7, 7-12.

Dv. 15, Fèria: Ez 18, 21-28 / Sal 129 / Mt 5, 20-26.

Ds. 16, Fèria: Dt 26, 16-19 / Sal 118 / Mt 5, 43-48.

Dg. 17, II de Quaresma: Gn 15, 5-12. 17-18 / Sal 26 / Fl 3, 17-4, 1 / Lc 9, 28b-36.

Dios derrama su Gracia sobre todos

El próximo 17 de marzo, Dios mediante, seré ordenado Diácono por Monseñor Francisco Conesa Ferrer.

Solo pienso una cosa: Dios derrama su Gracia en abundancia sobre todos y transforma todo lo que encuentra en su camino.

Hace seis años salí de Camerún con el objetivo de ser misionero en un lugar donde las personas necesitasen la Palabra de Dios, sus ganas de vivir; un lugar donde faltase la esperanza, donde la gente viviese angustiada por no conocer la alegría que procura el Evangelio.

Debo confesar que desde mi llegada a Menorca, el deseo de difundir el estilo de vida de Cristo, humilde, entregado, servicial, alegre, libre y convencido de que Dios es el único camino de felicidad, ha ido aumentando. Por eso no paro de ir

donde haga falta para compartir tiempo y experiencias de vida, sobre todo porque nuestra isla es un terreno fértil para la Evangelización.

El acto que viviremos en la catedral de Menorca es una señal de la providencia, por la cual la Iglesia quiere invitar a todos a tener fe en un Dios que no

pone ningún límite a nadie por su historia, su raza o su cultura, sino que va abriendo las puertas a todos los que deseen encontrarse con él en la verdad.

Aprovecho dicha ocasión para invitaros a todos a este acto de comunión donde la Iglesia de Menorca, a través de su Pastor, se manifestará como signo de la presencia de Dios en un mundo a veces decadente, acogiendo en su seno a un nuevo servidor.

JEAN MARIE NGUELE

agenda

Trobada Diocesana de Confraries

Organitza la Delegació d'Espiritualitat, enguany a Sant Francesc amb motiu del 75è aniversari de la Confraria del Natzarè. Diumenge 10 de març, a les 17 h a la parròquia de Sant Francesc de Ciutadella.

Recés de Vida Creixent

De caràcter quaresmal, organitzat pel moviment Vida Creixent de Menorca.

-Arxiprestat de Llevant-Maó:

Dirigit per Mn. Jesús Llompart Díaz, Rector de Sant Lluís. Dimarts 12 de març, a les 17 h al Convent de les Concepcionistes.

-Arxiprestat de Ciutadella:

Dirigit per la germana clarissa Gadi Bosch Pons. Dijous 14 de març a les 17 h, al Monestir de Santa Clara.

Aniversari del Sant Crist

Commemoració dels 358 anys de la suor prodigiosa del Sant Crist de Ciutadella. Organitza la Confraria del Sant Crist dels Paraires de Ciutadella.

Els dies 12, 13 i 14 de març, missa a les 10.30 h, corona dolorosa a les 19.30 h i missa a les 20 h en sufragi dels confreres difunts en el darrer any, a la Capella del Sant Crist de Ciutadella.

Consell de Pastoral Diocesà

Reunió ordinària convocada pel Sr. Bisbe Francesc Conesa per a revisar les accions dutes a terme en el Pla Pastoral.

Dissabte 16 de març, a les 10.30 h al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Ordenació de diaca

L'Església de Menorca celebrarà l'ordenació del diaca Jean Marie Nguete, que amb la imposició de mans del Bisbe de Menorca serà ordenat diumenge 17 de març a les 17 h a la Catedral de Menorca.

Trobada Només faltes tu!

Convivències al Toro dirigides a joves d'entre 13 i 17 anys. Organitza Secretariats de Joventut, Vocacions i Catequesi.

Dies 16 i 17 de març, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Dia del Seminari

Diumenge 17 de març.

Solemnitat de Sant Josep

L'Església de Menorca convida a tots els fidels i devots a celebrar la festivitat amb una missa, presidida pel Sr. Bisbe Mons. Francesc Conesa, dimarts 19 de març, Eucaristia a les 19 h, a l'església de Sant Josep de Maó.

Notícies nostres

Casa pels treballadors temporals del turisme

Caritas els facilita un habitatge a Ferreries per allotjar a 10 persones

Caritas Parroquial de Ferreries pren mesures davant les dificultats dels treballadors temporals per a trobar habitatge i posa a disposició dels "temporers" el número 4 del carrer Beat Joan Huguet de Ferreries. La casa, propietat de les monges franciscanes, es trobava buida i l'entitat va decidir llogar-la per a oferir-la als treballadors amb dificultats per accedir a lloguers assequibles.

Així des de l'agost la casa pot acollir fins a 10 persones, que paguen una quota per a cobrir els costos de manteniment de l'habitatge, aigua i llum. Es tracta, per tant, d'una iniciativa per garantir el dret universal a l'habitatge dels treballadors temporals i que no hagin de patir l'especulació dels preus del lloguer.

L'únic requisit que els demana l'entitat és que tinguin un contracte amb data d'inici i final per tal d'adaptar

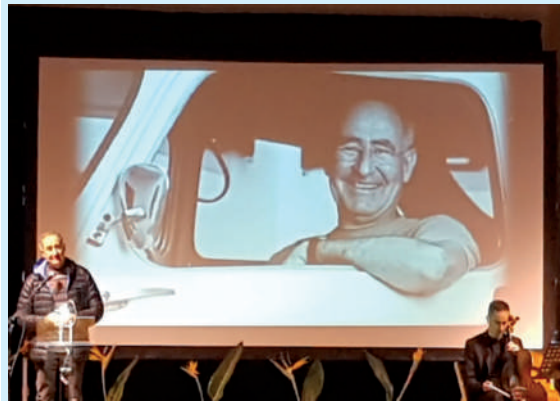
el contracte d'arrendament també a la seva estada. Perquè, com recorden des d'Inclusió Social de Caritas Diocesana, la casa està pensada per a persones que "van i vénen, no per accedir a un habitatge definitiu".

Pere Oleo, un model a seguir

El Fòrum 3r Mil l'enni ret homenatge al rector de Santa Eulàlia d'Alaior

El rector de la parròquia de Santa Eulàlia Pere Oleo (Ciutadella, 11 de desembre de 1937) fou homenatjat pel Fòrum 3r Mil l'enni a Alaior pel seu compromís social. L'acte, que va tenir lloc al Convent de Sant Diego, es va plantejar com una forma de destacar la seva figura com a model a seguir tant per la seva humanitat com per la seva predisposició a ajudar.

Pere Oleo és, com apuntava Anselm Barber, una persona que "val la pena subratllar com un referent". I això mateix és el que van fer diverses persones i col·lectius que van intervenir en l'homenatge: el president del Fòrum, Llorenç Petrus, i Anselm Barber van fer un repàs biogràfic d'Oleo; Jesús Llompart, ex vicari de la parròquia, es referí al seu pensament religiós, molt inspirat en el Concili Vaticà II. També van dir unes paraules Anna Gomila, de Caritas; Juanita Fortuny o Ponç Pons; i membres de l'Agrupament Escolta de Santa Eulàlia, moviment que va impulsar el prevere.

Pere Oleo ha estat una figura clau per a l'impuls d'iniciatives populars a Alaior des que fou designat rector de la parròquia, el 1974. A part de donar classes a La Salle i a l'institut, i de tenir un paper actiu en matèria de normalització lingüística, va impulsar els campaments parroquials i la rehabilitació de patrimoni, va ajudar en la creació de la revista "S'Ull de Sol"; i va posar el patrimoni eclesial al servei de la societat.

Catequesi amb GPS

Els catequistes comparteixen un recés sobre la recerca de Déu

Els formadors de la Catequesi van trobar-se l'1 de març al Santuari de la Mare de Déu del Toro per a reflexionar sobre el seu rumb com a cristians. La religiosa de la Consolació Ana Edo va dirigir el recés, titulat "El teu GPS".

Respiració serena, la presa de consciència de qui som i en el nom del Pare foren les bases per a concentrar-se en aquesta recerca de Déu, que va començar amb una oració matinal. A partir d'una lectura de l'Evangeli de Marc, els catequistes van reflexionar sobre la importància de l'amistat i com valors com l'amor, la compassió o la implicació, poden ajudar a canviar la realitat. I després, a través de diverses cites que feien referència a la missió de cadascú, es va animar als catequistes a aturar i preguntar-se a ells mateixos per diferents qüestions. Què és per mi la santetat, quina és la paraula que Déu vol expressar al món a través de la meua vida o

què m'impedeix ser sant van ser alguns dels interrogants que van intentar respondre per a programar el seu full de ruta, el GPS que els guiï en el seu camí com a difusors de la fe.

